

Народився 12 квітня 1930 р. у м. Грозний (Росія).

Протягом 1948–1953 рр. І. М. Матвеев навчався у Грозненському нафтовому інституті, де отримав кваліфікацію гірничого інженера з розробки нафтових і газових родовищ. Упродовж 1953–1962 рр. працював дільничним та старшим геологом промислу № 2 НПУ «Малгобекнефть».

Наступні чотири роки Ігор Максимович перебував у закордонному відрядженні в Німецькій Демократичній Республіці, де обіймав посаду головного геолога — консультанта на нафтогазовидобувному підприємстві.

Подальша науково-виробнича діяльність Ігоря Матвеева пов'язана з газовою промисловістю України. Протягом 1966–1974 рр. він працював в інституті «УкрНДІгаз». Тут пройшов шлях старшого наукового співробітника, керівника сектору, завідувача лабораторії розробки газових і газоконденсатних родовищ.

У 1974–1998 рр. Ігор Максимович працював в об'єднанні «Укргазпром» (пізніше — АТ «Укргазпром»). Він обіймав посади начальника, заступника начальника геологічного відділу, головного геолога, начальника сектору управління геології та розробки родовищ. Проводив велику роботу із розширення запровадження дослідно-промислової експлуатації для прискореного введення у розробку нових родовищ, створення технологічних схем розроблення більшості родовищ, впровадження сайклінг-процесу та інших методів підвищення газоконденсатовилучення із газоконденсатних покладів. У цей період він завершив підготовку і захистив кандидатську дисертацію.

Після відновлення Україною незалежності Ігор Матвеев приділяв багато уваги створенню таких важливих документів, як Державна програма «Нафта і газ України до 2020 р.», програми освоєння родовищ вуглеводневої сировини на шельфі українських морів та малорозмірних родовищ, Закону України «Про нафту

Матвеев Ігор Максимович

Кандидат технічних наук, член-кореспондент УНГА, фахівець із геології та розробки нафтових і газових родовищ

і газ» та ін. У 1993 р. він одним із перших став членом-кореспондентом новоствореної Української нафтогазової академії.

У 1999–2000 рр. І. М. Матвеев працював у ДК «Укргазвидобування» на посадах начальника та заступника начальника відділу Управління геології й розробки родовищ, передавав досвід молодим спеціалістам.

Внеском у теорію і практику розробки родовищ вуглеводнів є також десятки опублікованих ним статей, кілька винаходів. Він був членом редколегії журналу «Нафтова і газова промисловість», плідно співпрацював із Центральною комісією Мінапалитенерго з питань розробки газових, газоконденсатних, нафтових родовищ та експлуатації підземних сховищ газу.

За багаторічну працю Ігор Максимович був нагороджений двома медалями колишнього СРСР, численними відомчими відзнаками АТ «Укргазпром», НАК «Нафтогаз України» та ДК «Укргазвидобування».

Помер 5 жовтня 2008 р.

Народився 15 лютого 1933 р. у с. Батятичі Кам'яно-Бузького району на Львівщині.

У 1957 р. закінчив Львівський житлово-комунальний технікум, у 1967 р. — Львівський політехнічний інститут.

Трудову діяльність розпочав ще в 1964 р. у Львівській філії інституту «Діпроміст». Працюючи в газовому господарстві, М. В. Мацялко обіймав посади головного інженера будівельного управління і головного інженера тресту «Львівгаз». У 1970 р. його призначили заступником завідувача Львівського обласного відділу ЖКГ, а пізніше — завідувачем цього відділу.

З 1974 р. був начальником Головагазу Міністерства житлово-комунального господарства УРСР, членом колегії міністерства.

У 1975 р. Михайло Васильович ініціював створення та очолив Республіканське об'єднання «Укргаз», яке в 1992 р. було реорганізоване в Українську корпорацію «Укргаз», а М. В. Мацялка обрано її головою.

Очолюючи обласні і республіканські організації (до 1996 р.), він зробив вагомий внесок у розвиток газифікації, безаварійного та безперебійного газопостачання споживачів України. Для поліпшення постачання населенню України скрапленого газу під його керівництвом було побудовано 22 нові і реконструйовано сім газонаповнювальних станцій скрапленого газу.

Для підвищення ефективності функціонування вітчизняних систем газозабезпечення з ініціативи Михайла Васильовича у 1981 р. за участю Інституту електрозварювання ім. Є. О. Патона розпочали будівництво підземних поліетиленових газопроводів у селах Новоодеського району Миколаївської області. Для вивчення світового досвіду з технологій будівництва поліетиленових газопроводів «Укргаз» та французька компанія «Gaz de France» створили в Україні спільне підприємство «Укрфгаз».

Мацялко Михайло Васильович

Інженер, фахівець у галузі газифікації та газопостачання, управлінець

М. В. Мацялко ініціював налагодження виготовлення побутових газових лічильників. Під його особистим контролем вирішувалися питання щодо будівництва соціально-культурного призначення для працівників газового господарства (в Україні зводили житлові будинки, дитячі садки, побудували санаторії «Синьогора» в Карпатах, «Аріка» в Трускавці, будинки відпочинку на Львівщині, Харківщині, Донеччині, Дніпропетровщині, дитячий табір «Дніпро» на Арабатській стрічці).

У 2003 р. він повернувся на Львівщину, де створив і очолив курси підвищення кваліфікації інженерно-технічних працівників газових господарств України.

Михайло Мацялко — голова ради Асоціації підприємств газового ринку, член Академії будівництва України.

Брав участь у ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.

Нагороджений орденом Дружби Народів, медаллю «За трудову доблесть», почесними грамотами ВР і Кабміну України; удостоєний звання «Заслужений працівник сфери послуг України».